

melde sig til Udskrivning, og Hæren herigjennem komme til at indeholde et større Antal Mandstab, som den paa Grund af mangelfuld legemlig Udvikling ikke vilde kunne uddanne med tilstrækkelig Nytte.

Fleertallet har imidlertid Betænkelighed ved denne Bestemmelse, som efter dets Anskuelse trods alle Bestræbelser let vilde kunne benyttes paa en saadan Maade, at Hæren belembredes med Individuer, der endnu ikke havde naaet den fulde legemlige Udvikling, og som uden virkelig Hensigt eller Anlæg til at blive Befalingsmænd vilde forsøge ad denne Vej at blive tidligere færdig med deres Værnepligt, end det ellers vilde være dem muligt.

7) Udvalget har anseet det for rettest efter § 5 at indskyde en ny Paragraph, der ordret gengiver Forbudet i Loven om Hærens Ordning mod fremtidig Stilling og Vilkårsbetyning. — Forbeholdet for de forinden Udgangen af Maret 1844 fødte Værnepligtiges Vedkommende er optaget blandt de midlertidige Bestemmelser (§ 18), hvor det efter sin Natur nærmest hører hjemme.

8) § 7 stemmer i det Væsentlige med Forslagets § 6.

9) §§ 8—13 handle om Indkaldelsen til Tjeneste.

§ 8 ere Bestemmelserne om det udfrevne Mandstabs Indkaldelse gjentagne overeensstemmende med Forstrifterne i Loven om Hærens Ordning. — Udvalgets Fleertal har meent, at der kunde være Tøse til, saaledes som af Forsvarscommissionen foreslaaet, at bemyndige Krigsministeren til, naar en Udfreven særlig ønskede det, da at overføre ham til et andet Vaaben end det, hvortil han er udfreven, selvstændig uden at dette skulde nogensomhelst Indflydelse til Forulempelse for de øvrige Medudfrevne eller medførte nogensomhelst Forandring i Henseende til deres Indkaldelse og Uddannelse. Mindretallet har imidlertid haft Betænkeligheder herved og derfor i Underændringsforslaget Nr. 2 foreslaaet, at denne Bemyndi-

gelse ikke tilfædes. — Det er derhos udtalt, at der i Henseende til Indkaldelsen af de udfrevne Militairarbeidere, af hvilke en vis Deel er bestemt til at forrette særlig Tjeneste ved Traintjenesten, som Hestepassere og ved Sundhedstropperne, skal forholdes paa samme Maade som ved Udskrivningen af det til de særlige Vaaben og Corps udfrevne fuldkomne tjenestedygtige Mandstab, saaledes at de lavere Lodrækningsnumere gaae forud for de høiere.

10) Da der i Lov 2den Marts 1861 særnes udtrykkelig Hjemmel for at tilstaae det befarnede Mandstab Ret til at forlange Udsættelse, naar det er tilfæde paa den Tid, hvor der haves Brug for samme, har man meent, at Billighed og Hensynet til størst mulig Ligelighed mellem dem og det øvrige Mandstab, der som bekendt kan faae Udsættelse med dets Udskrivning indtil det 25de Aar, krævede, at en sliq Udgang aabnedes dem under de nærmere Bestingelser, som findes anførte i § 9, som Udvalget i denne Anledning tilraader at optage i Lovforslaget.

11) § 10 gives den almindelige, ogsaa i Regjeringsudkastet indeholdte Regel om Ordenen for Indkaldelsen. Man har derhos fundet det hensigtsmæssigt, at det, saaledes som af Forsvarscommissionen foreslaaet, udtrykkelig udtaltes, at der, naar Tjenestens Arbejde udkræver det, Intet er til Hinder for, at der til de forskellige Arter af Tjenestedykker indkalbes et forskjelligt Antal Gange af det øvede Mandstab. Ved ogsaa at optage Paragraphens 2det Stykke om det befarnede Mandstabs Indkaldelse, kan hele § 23 i Lov 2den Marts 1861 ansøres blandt de hævdede Lovbestemmelser (jfr. § 17).

12) § 11 er Reglen i Lov 2den Marts 1861 § 47 blevet optaget, dog med den Forandring, at dersom et Togt varer ud over $\frac{1}{2}$ Aar, regnes det for 2 Togter, varer det ud over 1 Aar, regnes det for 3, varer det ud over $1\frac{1}{2}$, for 4 o. s. fr., hvorefter Varigheden af Togterne efter Værnepligtsloven skulde være henholdsvis 1, 2 og 3 Aar osv. — Den foreslaaede Foran-